

Sviatok všetkých svätých (1. novembra)

Komentár k slávnosti Všetkých svätých. „Radujte sa a plesajte, lebo vaša odmena bude veľká v nebi“. Narodili sme sa, aby sme už nikdy nezomreli, narodili sme sa, aby sme sa tešili z Božieho šťastia! Pán nás povzbudzuje a chce, aby sme sa vydali cestou blahoslavenstiev a boli šťastní.

30.10.2023

Evanjelium (Mt 5, 1-12)

Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich:

Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.

Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi. Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami.

Komentár

Dnes si Cirkev pripomína všetkých, ktorí na svojej pozemskej ceste žili v priateľstve s Bohom, a tak vstúpili do jeho slávy. Niektorí svätí sú vyzdvihovaní na oltáre ako vzory cností a lásky k Bohu. Mnohí iní však zanechali každodennú stopu svätosti, ktorá môže zostať ľudským očiam nepovšimnutá, ale ktorá nikdy neunikne pozornému a láskyplnému Božiemu pohľadu.

„Všetci svätí sú sviatkom diskkrétnej a jednoduchej svätosti,“ komentoval

Fernando Ocáriz, prelát Opus Dei.
„Svätosť bez ľudského lesku, ktorá
akoby nezanechávala stopy v
dejinách; a ktorá napriek tomu žiari
pred Pánom a zanecháva vo svete
sejbu Lásky, z ktorej sa nič
nestratí“[1].

Ako evanjelium svätej Omše na
sviatok Všetkých svätých si liturgia
vybrala úryvok z blahoslavenstiev
podľa svätého Matúša, akoby chcela
zdôrazniť, že sú ekvivalentom
svätosti, a to tak tej, ktorá sa
takpovediac *preslávi* a je určená pre
niektorých, ako aj tej, ktorá sa naplno
prejaví až v nebi.

V evanjeliách sú zaznamenané dve
verzie Ježišovej reči o
blahoslavenstvách: Lukášova so
štyrmi blahoslavenstvami a štyrmi
žalmami a Matúšova, na ktorú sa
dnes pozeráme a ktorá obsahuje
deväť blahoslavenstiev. Matúš
ukazuje Ježiša, ako učí ľudí sediac na

vrchole hory, čo pripomína Mojžiša, ktorý dal Izraelitom tabule Zákona po tom, čo stál na vrchole hory Sinaj s Bohom. Ježiš zostupuje na zem a učí s autoritou, aby uviedol tento prvý zákon do plnosti a vyzýva ľudí, aby boli dokonalí ako nebeský Otec (porov. Mt 5, 48).

Každé z blahoslavenstiev so svojim nepohodlným jazykom vyvolalo v dejinách Cirkvi množstvo komentárov. Katechizmus ako syntézu vysvetľuje, že blahoslavenstvá predovšetkým „vykresľujú tvár Ježiša Krista a opisujú jeho lásku“[\[2\]](#). Ježiš je hlavným blahoslaveným a blahoslaveným preto, že žil na zemi v láskyplnom spojení s Otcom, čo je najväčšie šťastie, prevyšujúce všetky súženia.

Preto sú blahoslavenstvá kompendiom svätosti a výzvou k svätosti, pretože „objasňujú

charakteristické skutky a postoje kresťanského života; sú paradoxnými prisľúbeniami, ktoré udržiavajú nádej v utrpeniach; zvestujú požehnania a odmeny, ktoré učeníci už tajomným spôsobom dostávajú; začali sa uskutočňovať v živote Panny Márie a všetkých svätých“[3].

Ježiš nás slovami pápeža Františka pozýva „vydať sa na cestu blahoslavenstiev. Nejde o to, aby sme robili výnimočné veci, ale aby sme každý deň kráčali po tejto ceste, ktorá nás vedie do neba, ktorá nás vedie k našej rodine, ktorá nás vedie domov. Dnes teda nazrieme do našej budúcnosti a oslávime to, pre čo sme sa narodili: narodili sme sa, aby sme už nikdy nezomreli, narodili sme sa, aby sme sa tešili z Božieho šťastia! Pán nás povzbudzuje, a kto sa vydá na cestu blahoslavenstiev, hovorí: *Radujte sa a plesajte, lebo vaša odmena bude veľká v nebi* (Mt 5, 12). Nech nám svätá Bohorodička,

Kráľovná svätých, pomáha
odhodlane kráčať po ceste svätosti!
Nech ona, ktorá je nebeskou bránou,
privedie našich zosnulých
milovaných do nebeskej rodiny“[4].

[1] *Posolstvo preláta*, 1-XI- 2017.

[2] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod
1717.

[3] Ibid.

[4] František, *Anjel Pána*, 1-XI-2018.

Pablo M. Edo // Fotka: Viktor
Forgacs - Unsplash